

Τί περίεργο! Μαζί μ' αυτά είχε διαλυθεί και κείνος ο κόμπος στο λαιμό, «αίμα να ήταν ή νερό;» και τώρα έβλεπε έπιτέλους. «Δέν κλαίω» είπε. Κανείς. "Άνοιξε πολύ πάρα πολύ τὰ μάτια του, «δέν κλαίω, μπορείτε να δήτε» είπε, «ήταν αίμα, δέν ήταν δάκρυα, τ' όρκίζομαι...»

Ή φωνή του έκανε μιὰ παράξενη ήχώ.

«Είσαι παλληκάρι» άκουσε μιὰ φωνή πίσω του. Χιλιάδες φωνές είπαν τὸ ίδιο πράγμα.

«Μπράβο!» "Άκουσε χειροκροτήματα και είδε γύρω του τὸ πλήθος όρθιο.

"Ήταν ένα γήπεδο, λίγο μετά τὸ μεσημέρι. «Μπράβο!»

«Δέν κλαίω» έκανε να πεί. Μπερδεύτηκε.

«Τὸ βλάκας» άκουσε πολύ κοντά του μιὰ φωνή.

«Δέν... ήμουνα... δέν... ξέρω... θέλω... να φύγω...»

«Τί λέει;» είπε ή ίδια φωνή.

«Σκυλί» είπε ὁ άλλος.

«Λέει ποιήματα» είπε ὁ πρώτος και γέλασε δυνατά.

«Πέθανε;» ρώτησε ὁ άλλος.

Στὸ βάθος τὸυ δρόμου, μακριά πολύ, αυτό πὸυ φαινόταν ήταν μιὰ πόλη. Τὸ θυμόταν καλά. Είδη τις στέγες τῶν σπιτιῶν. Είδη τὰ παράθυρα στὸν ήλιο. Είδη τὸυς δρόμους. Πρόφτασε και τὰ είδε. «Εκεί θα πάμε» τήσ είπε. Κι ήταν έτοιμος να τήσ πεί τὸ δυναμα τήσ πόλης, είχε ένα χάρτη και έψαχνε τὸ μεγάλο άσπρο δρόμο μ' αυτόν, «μάγκους;» ρώτησε. Και τότε άνακάλυψε πὸς ὁ δρόμος είχε τελειώσει.

τράμ

Μίμης Σουλιώτης: ΣΒΟΥΡΑ

Δημήτρης Τ. "Αναλίσ: ΗΛΙΟΣ ΤΩΝ ΠΟΤΑΜΩΝ

Μ' ένα σχέδιο τὸυ Γιώργου Λέρπαπα

Γιώργου Χουλιάρα: ΕΙΚΟΝΟΜΑΧΙΚΑ

Δημήτρης Καλοκύρης: ΤΟ ΠΟΥΛΙ

Μ' ένα σχέδιο τὸυ "Αλέξη "Ακριθάκη

Τὸ καθένα 15 δραχμές